

3. Деякі питання надання підрозділами Міністерства внутрішніх справ та Державної міграційної служби платних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1098 // Офіційний вісник України офіційне видання від 07.11.2011 р. 2011. № 84. С.37. Ст. 3068.

4. Перелік платних послуг, які надаються підрозділами Міністерства внутрішніх справ та Державної міграційної служби, і розмір плати за їх надання: Постанова Кабінету Міністрів України від 4 червня 2007 р. N 795 // Офіційний вісник України від 18.06.2007. № 42. Стор. 69. Ст. 1671.

5. Про затвердження інформаційних і технологічних карток надання адміністративних послуг ДМС: наказ ДМС України від 11.03.2013 № 48. Офіційний сайт Державної міграційної служби України. URL: <http://dmsu.gov.ua/posluhy>

6. Вимоги до підготовки технологічної картки адміністративної послуги: Постанова Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 р. № 44 // Офіційний вісник України від 12.02.2013 р. 2013 р. № 9. Стор. 28. Ст. 333.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-292-3-111>

НЕДОЛІКИ І ПЕРЕВАГИ КОНЦЕПЦІЇ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ЯК ВНУТРІШНЬООРГАНІЗАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Набокова О. Г.

*здобувач кафедри конституційного та адміністративного права
Запорізького національного університету*

Концепція публічного адміністрування як внутрішньоорганізаційної діяльності в органах публічної влади всебічно представлена в працях Л.К. Бугайчука [1], який наводить, на його думку, переконливі аргументи, що терміни «адміністрування» та «публічне адміністрування» характеризують, в першу чергу, відносини підпорядкування, що складаються в органах виконавчої влади та інших державних органах.

Як бачимо, ця концепція взагалі не співпадає із тими уявленнями про публічне адміністрування, які пропонуються сьогодні в навчально-методичній літературі. Більш того, вона взагалі перевертає традиційні уявлення про категорії «управління» та «адміністрування» в адміністративному праві.

Подібні думки іноді можна знайти в інших наукових джерелах юридичного, економічного чи управлінського спрямування [2]. Зокрема,

О.В. Михайловська, Н.В. Філіпова, Л.С. Ладонько та Н.В. Ткаленко, як представники економічної науки, пропонують наукову статтю в якій відсутні аргументи, а є лише перерахування авторитетних науковців, на підставі яких і робиться висновок. Поважаємо думки авторитетних вчених, але сутність будь-якої наукової діяльності полягає в постійній перевірці сталих (фундаментальних) знань, адже світ змінюється і уявлення про нього теж. Те, що нам здавалося вчора вірним та фундаментальним, сьогодні може опинитися хибним та таким, що не відповідає об'єктивному світу.

Концепція публічного адміністрування як внутрішньоорганізаційної діяльності в органах публічної влади ґрунтується на наступних засадах: а) чітке розмежування сфер використання двох термінів «публічне адміністрування» та «публічне управління», перший використовується для розкриття внутрішньо-управлінської діяльності в адміністративних органах, а другий – для характеристики зовнішньо-орієнтованої діяльності адміністративних органів; б) наявність тісного зв'язку (а іноді і спорідненість) між поняттями «публічне адміністрування» і «менеджмент», адже публічне адміністрування охоплює собою не тільки організаційні і правові, а й психологічні аспекти взаємовідносин між керівником та підпорядкованою особою; 3) сконцентрованість публічного адміністрування на вирішенні таких питань: а) підготовка, а при необхідності і розробка відповідних управлінських рішень; б) створення комфортних психологічних умов праці для підлеглих осіб; в) забезпечення ефективних зв'язків між різними підрозділами та різними рівнями управління; в) документальне і інформаційне забезпечення всіх ланок управління; г) планування управлінських заходів; г) кадрове забезпечення; д) забезпечення виконання прийнятих управлінських рішень.

До переваг концепції публічного адміністрування як внутрішньоорганізаційної діяльності в органах публічної влади, можна віднести наступні:

- концепція дозволяє за допомогою досягнень юридичної науки, теорії державного управління, менеджменту та психології зосередитись на особливостях здійснення управління в середині публічно-владних суб'єктів, тобто звернувши увагу не тільки на його правових аспектах, а й на особливостях організаційного, інформаційного та психологічного забезпечення учасників управлінських відносин (як керівників, так і підлеглих осіб), що, в свою чергу, дозволить підготувати науково-обґрунтовані рекомендації для підвищення такого управління;

- концепція дозволяє не вживати спірне для науки адміністративного права поняття «менеджмент» при характеристиці специфіки управління в середині публічно-владних суб'єктів, замінивши його поняттям «публічне адміністрування».

До недоліків концепції публічного адміністрування як внутрішньоорганізаційної діяльності в органах публічної влади, можна віднести наступні:

– в концепції не завжди простежується логічність в обґрунтуванні істинності і об'єктивності отриманих результатів дослідження (в основу суджень та окремих висновків покладено хибні факти, що негативно відобразилось на загальних висновках концепції);

– концепція пропонується зміст поняття «публічне адміністрування», який, по-перше, не вирішує концептуальних проблем сучасного адміністративного права, по-друге, не систематизує категоріальний апарат адміністративного права, по-третє, спрямований на вирішення локальних проблем адміністративного права, які із успіхом можна було вирішити і через використання терміну «внутрішньо-управлінська діяльність»;

– концепція базується на досягненнях неправничих наук (теорія державного управління, менеджмент, психологія і ін.), а тому породжує протиріччя в науці адміністративного права та сприймається як «чужорідне тіло» в доктрині адміністративного права;

– психологічні та інші організаційні відносини, які не охоплюються правовим регулюванням в процесі управлінської діяльності в середині публічно-владних суб'єктів, з успіхом можна пояснювати за допомогою поняття «менеджмент», адже вони (відносини) не є входять в предмет адміністративного права, а тому відсутній сенс введення в категоріальний апарат адміністративного права нового поняття «публічне адміністрування», яке буде пояснювати процеси, що не мають відношення до адміністративно-правового регулювання.

Отже, представлена до аналізу концепція публічного адміністрування є системою цікавих наукових поглядів, що мають достатній рівень наукової новизни. Втім, ця концепція не сприяє подальшому розвитку теорії адміністративного права та породжує нові суперечності в ній. Вона позбавлена еволюційного потенціалу, а тому приречена на забуття, як концепція, яка показує іншим адміністративістам, що такий шлях кимось вже було зроблено, а тому не повторюйте помилок інших дослідників.

Література:

1. Бугайчук К.Л. Публічне адміністрування в органах Національної поліції: Автореф. дисер. докт. юрид. наук: 12.00.07; Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2020. 40 с.

2. Михайловська О.В., Філіпова Н.В., Ладонько Л.С., Ткаленко Н.В. Аналіз теоретичних підходів до визначення сутності складових дефініцій публічного управління та адміністрування. *Університетські наукові записки*. 2016. № 58. С. 241-253.